

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 541
Warszawa, 15 czerwca 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy o drogach publicznych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Janusza Piechocińskiego.

(-) Jan Bury; (-) Marek Gos; (-) Jarosław Górczyński; (-) Eugeniusz Tomasz Grzeszczak; (-) Stanisław Kalemba; (-) Mieczysław Kasprzak; (-) Jan Łopata; (-) Mirosław Maliszewski; (-) Krystyna Ozga; (-) Mirosław Pawlak; (-) Janusz Piechociński; (-) Józef Racki; (-) Marek Sawicki; (-) Henryk Smolarz; (-) Zbigniew Sosnowski; (-) Franciszek Jerzy Stefaniuk; (-) Genowefa Tokarska; (-) Piotr Walkowski; (-) Zbigniew Włodkowski; (-) Piotr Zgorzelski; (-) Józef Zych; (-) Stanisław Żelichowski.

USTAWA

z dnia 2012 r.

o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy o drogach publicznych

Art. 1. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675), wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) regionalna sieć szerokopasmowa – sieć szerokopasmową lub infrastrukturę telekomunikacyjną realizowaną przez jednostki samorządu terytorialnego, porozumienie, związek lub stowarzyszenie jednostek samorządu terytorialnego, porozumienie komunalne, spółkę kapitałową lub spółdzielnię z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, koncesjodawcę w rozumieniu ustawy z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. Nr 19, poz. 101, Nr 157, poz. 1241 i Nr 223, poz. 1778) albo przez partnera prywatnego w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100) w ramach programów operacyjnych;”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej - przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) prowadzące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania, dystrybucji paliw lub energii oraz przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, z 2007 r. Nr 147, poz. 1033, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 238, poz. 1578);”

2) w art. 29:

a) ust. 1 - 3 otrzymują brzmienie:

„1. Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:

- 1) informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, ś wiadczonej w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu;
- 2) pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie

szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację.

Inwentaryzacja jest na bieżąco weryfikowana i aktualizowana, nie rzadziej niż raz na rok.

2. W celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,
- 2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,
- 3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni

- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia.

3. Do informacji stosuje się odpowiednio przepis art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

"6a. Informacje, o których mowa w ust. 2, Prezes UKE może wykorzystywać w zakresie niezbędnym do wykonywania jego uprawnień i obowiązków określonych w art. 192 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne.",

c) w ust. 7:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1,”

- część wspólna otrzymuje brzmienie:

„- kierując się potrzebą zapewnienia rzetelnego i wiarygodnego zbioru informacji o istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz świadczonych usług telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i

telewizyjnych, a także potrzebą usprawnienia i ujednoczenia procesu przekazywania danych.”;

3) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, oraz miejsca w budynku, w którym zbiegają się kable lub przewody telekomunikacyjne doprowadzone do lokalu w tym budynku, polegający w szczególności na:

- 1) zapewnieniu możliwości wykorzystywania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe;
- 2) umożliwieniu doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, o ile nie jest możliwe wykorzystanie istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku lub do budynku nie jest doprowadzone takie przyłącze lub budynek nie jest wyposażony w taką instalację

- w celu zapewnienia telekomunikacji w tym budynku.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściciel kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany udostępnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu takie przyłącze, instalację, całość lub część kabla, w tym w szczególności włókno światłowodowe, jeżeli doprowadzenie przyłącza telekomunikacyjnego, wykonanie instalacji telekomunikacyjnej budynku, doprowadzenie kolejnego kabla telekomunikacyjnego do budynku lub umieszczenie takiego kabla w istniejącej kanalizacji kablowej byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Dostęp, o którym mowa w ust. 1 i 3 jest nieodpłatny.

3b. W przypadku uzyskania dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi koszty:

- 1) związane z udostępnieniem nieruchomości w celu wykorzystywania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku albo doprowadzenia do budynku przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, w tym przywrócenia stanu pierwotnego
- 2) utrzymania udostępnionego przyłącza, instalacji, całości lub części kabla,
- w szczególności koszty energii elektrycznej oraz najmu powierzchni.”,

e) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Warunki dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, określa umowa zawarta między przedsiębiorcą telekomunikacyjnym a odpowiednio właścicielem, użytkownikiem

wieczystym lub zarządcą nieruchomości, właścicielem kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego.

5. Do dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 19-24, z tym że termin zawarcia umowy dostępu wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie.”,

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a – 5d w brzmieniu:

„5a. Umowa, o której mowa w ust. 4, albo ostateczna decyzja w sprawie dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, stanowią podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej. W przypadku, gdy podstawą do dokonania wpisu jest ostateczna decyzja w sprawie dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, wpisu można dokonać także na wniosek Prezesa UKE.

5b. W przypadku niezawarcia umowy, o

której mowa w ust. 4, stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1 i 3, jest właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, do którego przedsiębiorca telekomunikacyjny wystąpił z wnioskiem o zapewnienie tego dostępu.

5c. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1 i 3, przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

5d. Decyzja w sprawie dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3 jest wiążąca dla następców prawnych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętej tą decyzją oraz innych podmiotów władających tą nieruchomością.”;

4) w art. 33:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, są obowiązani umożliwić operatorom, podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, umieszczenie na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości, w szczególności instalowanie urządzeń telekomunikacyjnych, przeprowadzanie linii kablowych pod nieruchomością, na niej lub nad nią, umieszczanie tabliczek informacyjnych o urządzeniach, a także ich eksploatację i konserwację, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości.

2. Korzystanie z nieruchomości, o których mowa w ust. 1, jest odpłatne, chyba że strony umowy, o której mowa w ust. 3, postanowią inaczej.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Umowa, o której mowa w ust. 3, stanowi podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 3, nie zostanie zawarta umowa, stosuje się odpowiednio przepisy art. 124 i 124a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.”;

5) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. Regionalna sieć szerokopasmowa może być realizowana przez inwestora, bez konieczności uzyskiwania decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, na warunkach określonych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.”;

6) w art. 50 w ust. 6 uchyla się pkt 2,

7) w art. 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określenie granic terenu objętego wnioskiem i obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, przedstawionych na kopii mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku - na kopii mapy ewidencyjnej, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w skali:

a) 1:500, 1:1000 albo 1:2000,

b) co najmniej 1:5.000 poza terenem zabudowy,

- przedstawiającej istniejące uzbrojenie terenu oraz proponowany przebieg regionalnej sieci szerokopasmowej, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych tej sieci.”;

8) w art. 54 w ust. 2:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) określenie linii rozgraniczających teren inwestycji, wyznaczonych na mapie w skali:

a) 1:500, 1:1000 albo 1:2000,

b) co najmniej 1:5.000 poza terenem zabudowy.”;

b) po pkt 5 kropkę zastępuje się ś rednikiem i dodaje się pkt 6 w następującym brzmieniu:

„6) informację o zgodności inwestycji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”.

9) w art. 60:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku budowy regionalnej sieci szerokopasmowej polegającej na wykonaniu robót zwolnionych z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę, wymaganego przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, dla

których wymagane jest zgłoszenie, organem właściwym do przyjęcia zgłoszenia robót jest wojewoda.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewoda wydaje pozwolenie na budowę albo przyjmuje zgłoszenie regionalnej sieci szerokopasmowej, w zależności od zakresu określonego we wniosku albo zgłoszeniu inwestora, dla całej lub dla części inwestycji, w szczególności dla poszczególnych odcinków sieci lub linii, położonych na obszarze województwa.”.

11) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Art. 75. 1. Przepis art. 46 stosuje się do planów miejscowych obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy.

2. Nie stosuje się ustaleń planów miejscowych w zakresie ustalonych zakazów lub przyjętych rozwiązań, których realizacja uniemożliwia lokalizowanie inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.”;

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm.), wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 15a lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) linii telekomunikacyjnych wraz z zasilaniem oraz linii elektroenergetycznych, niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego.”,

2) w art. 39:

a. ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Najpóźniej na 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o pozwoleniu na budowę albo zgłoszeniem przebudowy dróg, o których mowa w ust. 6 pkt 2, zarządca drogi zamieszcza na swojej stronie internetowej informację o zamiarze rozpoczęcia budowy lub przebudowy drogi i możliwości zgłaszania zainteresowania udostępnieniem kanału technologicznego, jednocześnie zawiadamiając o tym Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej "Prezesem UKE".”,

b. ust. 6c. otrzymuje brzmienie:

„6c. Minister właściwy do spraw łączności, na wniosek zarządcy drogi w drodze decyzji, zwalnia zarządcę z obowiązku budowy kanału technologicznego, jeżeli w pobliżu pasa drogowego istnieje już kanał technologiczny lub linia światłowodowa, posiadające wolne zasoby wystarczające do zaspokojenia potrzeb społecznych w zakresie dostępu do usług szerokopasmowych lub w sytuacji, gdy lokalizowanie kanału technologicznego byłoby ekonomicznie nieracjonalne lub technicznie niemożliwe. W odniesieniu do dróg, o których

mowa w ust. 6 pkt 2, zwolnienie następuje przed ogłoszeniem, o którym mowa w ust. 6a.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 112 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do nieruchomości położonych, z zastrzeżeniem art. 122a, art. 124 ust. 1b, art. 124b, art. 125 i art. 126, na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych na cele publiczne albo do nieruchomości, dla których wydana została decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.”;

2) w art. 124 ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. W zakresie urządzeń łączności publicznej decyzję w sprawie zezwolenia wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Decyzja ta może być również wydana w przypadku braku planu miejscowego lub gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie jest wymagana.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 71, poz. 1800, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) instalacja telekomunikacyjna budynku - elementy infrastruktury telekomunikacyjnej, w szczególności kable i przewody wraz z osprzętem instalacyjnym i urządzeniami telekomunikacyjnymi, począwszy od punktu połączenia z publiczną siecią telekomunikacyjną (przełącznica kablowa) lub od urządzenia systemu radiowego do gniazda abonenckiego”;

b) po pkt 27 dodaje się pkt 27b w brzmieniu:

„27b) przyłącze telekomunikacyjne:

- a) odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub kanalizacji kablowej, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym,
- b) system bezprzewodowy łączący instalację wewnętrzną obiektu budowlanego z węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej - umożliwiający korzystanie w obiekcie budowlanym z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych”;

2) w art. 139 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany umożliwić innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, podmiotom, o których mowa w art. 4, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, oraz infrastruktury telekomunikacyjnej, polegający w szczególności na:

- 1) zakładaniu, eksploatacji, nadzorze i konserwacji urządzeń telekomunikacyjnych, jeżeli wykonanie tych czynności bez uzyskania dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej jest niemożliwe lub niecelowe z punktu widzenia planowania przestrzennego, zdrowia

publicznego, ochrony środowiska lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;

- 2) wykorzystywaniu istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe;
- 3) doprowadzeniu przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonaniu w budynku instalacji telekomunikacyjnej budynku, o ile nie jest możliwe wykorzystanie istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku lub do budynku nie jest doprowadzone taki przyłącze lub budynek nie jest wyposażony w taką instalację.”;

3) w art. 206:

a) w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) o których mowa w art. 7 ust. 1, art. 13 ust. 2, art. 20, art. 21 ust. 2, art. 22 oraz art. 30 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.”,

b) uchyla się ust. 2a;

a) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) nie wypełnia obowiązków lub nie stosuje warunków udostępnienia nieruchomości lub infrastruktury telekomunikacyjnej określonych w decyzji lub w umowie, o których mowa w art. 139,”,

Art. 5. Wojewoda w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy dostosuje z urzędu wydane przez siebie decyzje o lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, w zakresie, o którym mowa w art. 54 ust. 2 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 6. Do postępowań wszczętych na podstawie wniosków o wydanie decyzji o lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej na podstawie ustawy wymienionej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy tej ustawy.

Art. 7. Do spraw wszczętych na podstawie art. 30 i art. 33 ustawy wymienionej w art. 1, oraz art. 139 ustawy wymienionej w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 8. Do postępowań sądowych w sprawach odwołania od decyzji, o których mowa w art. 30 ustawy wymienionej w art. 1, wszczętych i niezakończonych prawomocnie do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE PROJEKTU

I. ZAŁOŻENIA OGÓLNE.

Podstawowym celem ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675), zwanej dalej „Ustawą”, było zapewnienie rozwoju dostępu do telekomunikacji, w szczególności dostępu szerokopasmowego do Internetu, poprzez między innymi opracowanie prawno-ekonomicznych warunków budowy sieci nowej generacji. W ciągu dwóch lat obowiązywania ustawy, pojawiły się jednak problemy ze stosowaniem niektórych z jej postanowień, w szczególności dotyczących decyzji o lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, możliwości wykorzystywania istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej czy zasad związanych z realizacją obowiązku lokalizacji kanałów technologicznych w przypadku przebudowy drogi przez zarządcę. Projektowana zmiana ma na celu usunięcie wszelkich wątpliwości związanych ze stosowaniem przepisów Ustawy, a tym samym umożliwieni rozwój konkurencji na rynku telekomunikacyjnym, a także sprawnego prowadzenia inwestycji telekomunikacyjnych oraz drogowych.

II. PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE

Art. 2 w ust. 1 pkt 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych - zmiana definicji podmiotu wykonującego zadania użyteczności publicznej zmierza do rezygnacji z ograniczenia zakresu tych podmiotów do tych, które są jednostkami sektora finansów publicznych lub są nadzorowane przez takie jednostki. Rozszerzenie katalogu podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej ma na celu zwiększenie możliwości wykorzystywania infrastruktury liniowej dla inwestycji telekomunikacyjnych.

Art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – poprzez dodanie do definicji „regionalnej sieci szerokopasmowej”, elementów infrastruktury telekomunikacyjnej takich jak linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody wykorzystywanych do zapewnienia telekomunikacji, przez regionalną sieć szerokopasmową będzie się rozumieć infrastrukturę telekomunikacyjną, w tym sieć telekomunikacyjną, realizowaną przez jednostki samorządu terytorialnego, porozumienie, związek lub stowarzyszenie jednostek samorządu terytorialnego, porozumienie komunalne, spółkę kapitałową lub spółdzielnię z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, koncesjodawcę w rozumieniu ustawy z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane

lub usługi (Dz. U. Nr 19, poz. 101, Nr 157, poz. 1241 i Nr 223, poz. 1778) albo przez partnera prywatnego w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100) w ramach programów operacyjnych. Powyższe umożliwi wydawanie na wniosek inwestora decyzji o lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, obejmującej infrastrukturę telekomunikacyjną, taką jak kanalizacje kablowe czy kable, która dotychczas nie mogła być realizowana w szczególnym trybie przewidzianym w Ustawie, a tym samym wpłynie na uproszczenie i usprawnienie realizacji tego typu inwestycji.

Ponadto zmiana wprowadzana w art. 2 w ust. 1 pkt 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych polega na wykreśleniu wyrazów „fundację, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego” z definicji regionalnej sieci szerokopasmowej. Zgodnie bowiem z art. 45 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ze środków publicznych nie można tworzyć fundacji.

Art. 29 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych - w art. 29 proponuje się rozszerzenie zakresu inwentaryzacji o usługi telefoniczne, usługi transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługi rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, ś wiadczone w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu. Ponadto proponuje się nałożenie na podmioty zobowiązane do przekazywania danych do inwentaryzacji obowiązku cyklicznego przekazywania danych bez wezwania Prezesa UKE - zmiana ta spowoduje oszczędności dla budżetu państwa. W obecnym stanie prawnym Prezes UKE musi bowiem wzywać do przekazania danych, co generuje koszty związane z wezwaniami i ich obsługą.

Proponuje się ponadto dodanie ust. 6a, który ma celu zracjonalizowanie zakresu kompetencji Prezesa UKE. Wydaje się bowiem zasadnym umożliwienie Prezesowi UKE wykorzystywania informacji o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, ś wiadczonej usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych do wykonywania innych zadań wynikających z art. 192 Pt.

Art. 30 i 33 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych - od chwili wejścia w życie Ustawy stosowanie przepisów regulujących prawo drogi oraz kwestie

dotyczące wykorzystywania już istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej powodowało problemy z powodu częściowego pokrywania się zakresów tych przepisów. W związku z tym konieczna jest nowelizacja art. 30 i art. 33 ustawy oraz art. 139 ustawy - Prawo telekomunikacyjne, zmierzająca do doprecyzowania i rozgraniczenia przepisów określających obowiązki w zakresie dostępu do nieruchomości i istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej.

Proponowane zmiany w art. 30 ustawy, polegają na doprecyzowaniu obowiązków właścicieli, użytkowników wieczystych oraz zarządców nieruchomości w zakresie zapewnienia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostępu do nieruchomości w celu zapewnienia telekomunikacji, wskazując jednocześnie, że celem dostępu ma być zapewnienie telekomunikacji w tym budynku. Dodatkowo, nakłada się obowiązki na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego związane z uzyskaniem dostępu do nieruchomości, w szczególności dotyczące ponoszenia kosztów energii elektrycznej oraz najmu. Istotną zmianą jest również zastosowanie art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy liczba stron postępowania przed Prezesem UKE przekracza 20. Powyższe ma wpłynąć na sprawność i ekonomikę postępowań prowadzonych przed Prezesem UKE związanych z zapewnieniem dostępu do nieruchomości w celu zapewnienia telekomunikacji (obecnie przed Prezesem UKE toczą się postępowania administracyjne w przedmiocie dostępu do 199 budynków).

Natomiast zmiany w art. 33 Ustawy, doprecyzowują obowiązek właścicieli, użytkowników wieczystych oraz zarządców nieruchomości umożliwienia operatorom, jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 Ustawy, oraz podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy - Prawo telekomunikacyjne, umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej w celu nie związanym z zapewnieniem telekomunikacji w tym budynku, z zastrzeżeniem, że korzystanie z nieruchomości w sposób opisany powyżej jest odpłatne. Wprowadzenie powyższych zmian pozwoli na szybsze uzyskiwanie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych dostępu do nieruchomości i już istniejącej infrastruktury, a tym samym będzie miało pozytywny wpływ na rozwój konkurencji na rynku telekomunikacyjnym, jak również będzie miało pozytywny wpływ na przyspieszenie inwestycji w infrastrukturę telekomunikacyjną.

Art. 49a ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – w związku z rozszerzeniem definicji regionalnej sieci szerokopasmowej o inne, poza siecią

telekomunikacyjną, elementy infrastruktury telekomunikacyjnej, realizacja regionalnej sieci szerokopasmowej, będzie wymagała wydania przez wojewodę decyzji o lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej. Z uwagi na szeroki zakres robót, jakie mogą być realizowane w ramach regionalnej sieci szerokopasmowej, w szczególności elementy infrastruktury telekomunikacyjnej w tym zarówno wymagające uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, jak i zwolnione z tego obowiązku, a także możliwości realizowania ww. robót na nieruchomościach będących własnością inwestora lub innych jednostek samorządu terytorialnego, konieczne wydaje się wprowadzenie możliwości podejmowania przez inwestora decyzji o wyborze procedury realizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, to jest na podstawie decyzji o lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej albo na podstawie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawy – Prawo budowlane. W przypadku bowiem realizacji regionalnej sieci szerokopasmowej polegającej na wykonywaniu robót wymagających wyłącznie zgłoszenia takich jak na przykład linia kablowa, na nieruchomościach stanowiących własność inwestora, niecelowe jest występowanie o wydanie decyzji o lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej. O wiele prostsza jest bowiem w takim przypadku procedura zgłoszenia tej inwestycji właściwemu organowi administracji architektoniczno-budowlanej. Jest to szczególnie istotne w przypadku realizacji inwestycji przez mniejsze jednostki, tj. gminy i powiaty, które często dysponują już odpowiednimi nieruchomościami na cele inwestycji i pozyskiwanie decyzji o ustaleniu regionalnej sieci szerokopasmowej może być niecelowe i nieefektywne.

Art. 50 ust. 6 pkt 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – w celu umożliwienia wydawania przez wojewodów decyzji o lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej na roboty wymagające na podstawie ustawy – Prawo budowlane, zgłoszenia, konieczne stało się wykreślenie postanowienia wskazującego na brak wymogu wydawania decyzji o lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej dla robót budowlanych niewymagających pozwolenia na budowę.

Art. 51 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych - zgodnie z postulatami samorządów uelastyczniono wymogi w zakresie skali map przy budowie regionalnych sieci szerokopasmowych (obecnie 1:500, 1:1000 albo 1:2000). Zgodnie z nowym brzmieniem przepisów art. 51 i 54 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci, poza terenami planowanej zabudowy dopuszczalna jest większa skala map (1:5000).

Art. 54 ust. 2 pkt 6 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – w związku z funkcjonującymi w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, a także w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, postanowień ograniczających lub uniemożliwiających realizację na tych terenach inwestycji telekomunikacyjnych, również przy okazji wydawania decyzji lokalizacyjnych te kwestie powinny być poddane szczególnej analizie. Wprowadzenie do decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego informacji o zgodności bądź jej braku z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest uzupełnieniem regulacji zawartej w art. 59 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Art. 60 ust. 1a i 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – w związku z umożliwieniem wydawania przez wojewodę decyzji o lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, na którą składać się mogą roboty budowlane zwolnione z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę, a wymagające zgłoszenia, należy wskazać, analogicznie jak przy pozwoleniu na budowę regionalnej sieci szerokopasmowej, że organem właściwym do przyjęcia zgłoszenia jest wojewoda. Rozwiązanie to jest komplementarne wobec rozwiązania już istniejącego w ustawie, polegającego na określeniu wojewody jako organu właściwego do wydawania pozwoleń na budowę.

Zmiana jest uzasadniona również wątpliwościami interpretacyjnymi, które powstały na gruncie stosowania obecnych przepisów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Wątpliwości te dotyczą właściwości organu, który przyjmuje zgłoszenia.

Art. 75 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych - zgodnie z treścią art. 46 ustawy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Jednocześnie w art. 75 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych nałóżono na gminy obowiązek dostosowania treści miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego do tych wymagań w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, a w przypadku ich niedostosowania w tym zakresie w określonym terminie, na wojewodów został nałożony obowiązek zmiany planu miejscowego i wydania w tej sprawie zarządzenia zastępczego. Wojewodowie obowiązani są zatem do weryfikowania miejscowych planów pod względem ich zgodności z ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci

telekomunikacyjnych. Gminy oraz wojewodowie w praktyce nie są w stanie przeprowadzić procedury przewidzianej przez art. 75 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych z uwagi na brak wystarczających zasobów finansowych i osobowych, które muszą być skoncentrowane w stosunkowo krótkim czasie. Należy wskazać, iż procedura zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest czasochłonna (średnio około 6 miesięcy) i generuje znaczne koszty, które nie zostały zapewnione w budżetach jednostek samorządu terytorialnego.

Zgodnie z postulatami wojewodów i samorządów w art. 75 zrezygnowano z konieczności dostosowywania przez gminy treści miejscowych planów do wymagań ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych i weryfikowania ich przez wojewodów, zastępując zasadą, zgodnie z którą nie stosuje się ustaleń planów miejscowych w zakresie ustalonych zakazów lub przyjętych rozwiązań, których realizacja uniemożliwia lokalizowanie inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Powyższe umożliwi realizację inwestycji telekomunikacyjnych, zgodnych z przepisami odrębnymi, pomimo ustalenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zakazów realizacji takich inwestycji, bez konieczności wydawania w tym zakresie rozstrzygnięć przez wojewodów.

Art. 4 pkt 15a lit. b ustawy o drogach publicznych - proponuje się zamianę pojęcia „linii energetycznych” na pojęcie „linii elektroenergetycznych”. Zgodnie z ustawą z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 ze zm.) linie energetyczne rozumiane są nie tylko jako linie elektroenergetyczne, ale także jako linie ciepłownicze i gazowe. Oznacza to, że zgodnie z art. 4 pkt 15a ustawy o drogach publicznych, kanał technologiczny musi składać się nie tylko z urządzeń infrastruktury technicznej, związanej z potrzebami drogami lub potrzebami ruchu drogowego, linii telekomunikacyjnych i linii elektroenergetycznych, ale także linii ciepłowniczych i gazowniczych. W praktyce oznacza to niemożliwość lokalizowania kanałów technologicznych, z uwagi na konieczność uwzględnienia tych dodatkowych rodzajów infrastruktury technicznej. Szczególnie widoczne jest to w przypadku sieci gazowych służących do przesyłania i dystrybucji paliw gazowych. Budowa i lokalizowanie tych sieci musi spełniać wysokie standardy techniczne i bezpieczeństwa, które określone są w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 30 lipca 2001 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. z 2001 r. Nr 97 poz. 1055).

Proponowana zmiana ma na celu ograniczenie definicji kanału technologicznego do infrastruktury związanej z potrzebami drogami lub potrzebami ruchu drogowego, linii telekomunikacyjnych i linii elektroenergetycznych, a więc do infrastruktury podobnej technicznie i funkcjonalnie. Jednocześnie podkreślić należy, iż zaproponowana zmiana nie spowoduje zakazu lokalizacji infrastruktury gazowej i ciepłowniczej w drogach publicznych.

Art. 39 ust. 6a ustawy o drogach publicznych - zmiana ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych jakie pojawiają się w toku stosowania przez zarządców dróg oraz organy architektoniczno budowlane, przepisu art. 39 ust. 6a w związku z ust. 6 ustawy o drogach publicznych.

Zgodnie z art. 39 ust. 6 ustawy o drogach publicznych, zarządcy dróg w trakcie budowy lub przebudowy drogi są obowiązani zlokalizować kanał technologiczny w pasie drogowym dróg krajowych, a także pozostałych dróg, chyba, że w terminie 60 dni od dnia ogłoszenia informacji, o której mowa w art. 39 ust. 6a nie zgłoszono zainteresowania udostępnieniem kanału technologicznego.

Przepis w obecnym brzmieniu nie obejmuje sytuacji w której droga jest przebudowywana na zgłoszenie, zgodnie z art. 29 ust. 2 pkt 12 ustawy - Prawo budowlane, który zwalnia przebudowę drogi z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę. Pozwolenie takie będzie wymagane jedynie wtedy, gdy dla realizacji przebudowy drogi konieczne przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko, oraz przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (art. 29 ust. 3 ustawy - Prawo budowlane).

W tej sytuacji uzasadnione wątpliwości organów stosujących ww. przepisy budzi czy ze względu na treść art. 39 ust. 6a ustawy o drogach publicznych w której nie wymieniono zgłoszenia jako jednej z form realizacji przebudowy drogi zaktualizuje się obowiązek lokalizacji kanału technologicznego. Uwzględnienie przedkładanej propozycji zmiany pozwoli na usunięcie opisanego problemu interpretacyjnego.

Art. 39 ust. 6c ustawy o drogach publicznych - aktualnie zgodnie z art. 39 ust. 6c ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm.) minister właściwy do spraw łączności, na wniosek zarządcy drogi, w drodze decyzji, zwalnia zarządcę z obowiązku budowy kanału technologicznego, jeżeli w pobliżu pasa drogowego

istnieje już kanał technologiczny lub linia światłowodowa, posiadające wolne zasoby wystarczające do zaspokojenia potrzeb społecznych w zakresie dostępu do usług szerokopasmowych lub w sytuacji, gdy lokalizowanie kanału technologicznego w przypadku przebudowy drogi byłoby ekonomicznie nieracjonalne lub technicznie niemożliwe.

Zwolnienie zarządcy drogi z obowiązku budowy kanału technologicznego w przypadku budowy drogi możliwe jest wyłącznie w przypadku, gdy w pobliżu pasa drogowego zlokalizowany jest kanał technologiczny lub linia światłowodowa, posiadające wolne zasoby wystarczające do zaspokojenia potrzeb społecznych w zakresie dostępu do usług szerokopasmowych. Dodatkowo, zgodnie z treścią przepisu 39 ust. 6c niniejszej ustawy, w przypadku gdy inwestycja stanowi przebudowę drogi, minister podejmując rozstrzygnięcie bierze również pod uwagę przesłanki ekonomicznej nieracjonalności i technicznej niemożliwości lokalizowania kanału technologicznego.

Praktyka wydawania przez ministra decyzji w tym przedmiocie dowodzi, iż przesłanki powinny być tożsame przy budowie i przebudowie, ponieważ przy budowie dróg minister nie ma możliwości zwolnienia zarządcy drogi z przedmiotowego obowiązku nawet, gdy budowa kanału technologicznego jest ekonomicznie niezasadna lub technicznie niemożliwa.

Ekonomicznie niezasadna budowa kanału technologicznego, może występować przede wszystkim w przypadku budowy krótkich odcinków dróg, gdzie budowa kanału technologicznego może nawet podwoić koszt inwestycji stosunku do kosztu inwestycji bez kanału technologicznego. W takich przypadkach budowane krótkie kanały technologiczne najczęściej nie są połączone z żadną siecią teletechniczną i najprawdopodobniej nie będą nigdy wykorzystane. Budowa kanału technologicznego, bez możliwości połączenia z siecią telekomunikacyjną stanowi nieracjonalną gospodarkę budżetem skarbu państwa (w przypadku dróg krajowych) czy budżetem jednostek samorządu terytorialnego (w przypadku dróg wojewódzkich, powiatowych czy gminnych). Skutkować to może również rezygnacją z przeprowadzenia inwestycji drogowej – z uwagi na brak środków budżetowych.

Wprowadzenie możliwości badania przez Ministra Administracji i Cyfryzacji przesłanek ekonomicznych i technicznych w przypadku budowy drogi będzie miało pozytywny wpływ na racjonalizację wydatków publicznych.

W związku z powyższym zasadne jest wykreślenie wyrazów „w przypadku przebudowy drogi” z art. 39 ust 6c z niniejszej ustawy, co umożliwi rozpatrywanie przez Ministra Administracji i Cyfryzacji ekonomicznych oraz technicznych przesłanek zwolnienia zarządcy drogi z obowiązku budowy kanału technologicznego również w przypadku budowy drogi.

Art. 112 i 114 ustawy o gospodarce nieruchomościami - zmiany art. 112 i art. 124 ustawy o gospodarce nieruchomościami polegają na umożliwieniu wydania decyzji w sprawie zezwolenia w zakresie urządzeń łączności publicznej także w przypadku braku planu miejscowego lub gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie jest wymagana. Taka zmiana spowoduje usprawnienie i odblokowanie części inwestycji telekomunikacyjnych.

Art. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne - zmiany dotyczące art. 2 ustawy - Prawo telekomunikacyjne zmierzają do zdefiniowania pojęć "instalacja telekomunikacyjna budynku" oraz "przyłącze telekomunikacyjne". Konieczność wprowadzenia tych definicji wynika z użycia obu pojęć w art. 30 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych i potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych związanych z brakiem wskazania znaczenia tych określeń.

Art. 139 ustawy – Prawo telekomunikacyjne - zmiana art.139 ustawy - Prawo telekomunikacyjne jest konsekwencją nowelizacji art. 30 i art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Art. 206 ustawy – Prawo telekomunikacyjne - nowelizacja art. 206 ustawy - Prawo telekomunikacyjne polega na zmianie sądu właściwego do wniesienia środka zaskarżenia od decyzji, o której mowa w art. 30 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Takie rozwiązanie zmierza do uspoźnienia przepisów proceduralnych w zakresie środków odwoławczych od decyzji wydawanych na podstawie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Art. 5 ustawy zmieniającej – z uwagi na zmianę zakresu definicji regionalnej sieci szerokopasmowej występującej w Ustawie oraz dodanie obowiązku wskazania w decyzji o lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej informacji o zgodności z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a także fakt wydania przez wojewodów na podstawie Ustawy kilkudziesięciu decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, w rozumieniu dotychczasowych przepisów Ustawy, konieczne stało się

uregulowanie kwestii decyzji wydanych na podstawie przepisów Ustawy w dotychczasowym brzmieniu.

Proponowany przepis przejściowy nie ma wpływu na wynikające z przepisów Ustawy oraz Kodeksu postępowania administracyjnego, uprawnienia stron postępowania do zaskarżenia wydanych decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej. Należy zauważyć, że na podstawie przepisów Ustawy w obecnym brzmieniu, decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej podlega natychmiastowemu wykonaniu. Podkreślenia wymaga również, że przepisy Ustawy zawierają szereg uregulowań ograniczających możliwość wzruszania w trybach nadzwyczajnych ostatecznych decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, w szczególności w przypadku gdy decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 lub art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Mając powyższe na uwadze, w szczególności obowiązujące obecnie ograniczenia w możliwości wzruszania decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, a także priorytetowy charakter inwestycji polegających na budowie regionalnej sieci szerokopasmowej, realizowanych przez podmioty wskazane w art. 2 ust. 2 Ustawy, należy stwierdzić, że wprowadzenie takiej regulacji jest konieczne, a proponowany przepis nie wpłynie na ograniczenie uprawnień stron postępowania do zaskarżania ww. decyzji.

Art. 7 i 8 ustawy zmieniającej - w związku z wprowadzeniem zmian w w/w przepisach konieczne będzie zawarcie przepisów przejściowych, tak aby jednoznacznie przesądzić o tym, które przepisy będą miały zastosowanie do spraw wszczętych na podstawie art. 30 i art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz art. 139 ustawy - Prawo telekomunikacyjne, a także do postępowań sądowych w sprawach odwołania od decyzji, o których mowa w art. 30 o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Są to przepisy nierozdzielnie związane i niezbędne dla prawidłowego stosowania przedstawionych propozycji nowelizacji ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy - Prawo telekomunikacyjne.

Warszawa, 2 lipca 2012 roku

BAS-WAPEiM-1591/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy o drogach publicznych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Piechociński)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt zawiera szereg zmian ustawy z 7 maja 2010 roku o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675; dalej „ustawa”). Zmiany dotyczą m.in.:

- definicji legalnych regionalnej sieci szerokopasmowej oraz podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej (art. 2 ustawy),
- zasad sporządzania przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej okresowej inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej (art. 29 ustawy),
- unormowania łącz telekomunikacyjnych oraz prawa drogi (art. 30 oraz art. 33 ustawy),
- zasad lokalizowania regularnych sieci szerokopasmowych (dodanie art. 49 a ustawy, zmiana art. 50, art. 51, art. 54, art. 60 ustawy).

Projekt zakłada również zmiany następujących aktów prawnych:

- ustawy z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm.),
- ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2010 r., Nr 102, poz. 651, ze zm.),
- ustawy z 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 71, poz. 1800, ze zm.).

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Na unijne ramy prawne obejmujące rynek telekomunikacji składają się m.in.:

- dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 roku w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002 r., str. 33, Dz. Urz. UE polskie wydanie specjalne t. 13, rozdz. 29, str. 349, ze zm.),
- dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) (Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002 r., str. 21, Dz. Urz. UE polskie wydanie specjalne t. 13, rozdz. 29, str. 337, ze zm.),
- dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) (Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002 r., str. 7, Dz. Urz. UE polskie wydanie specjalne t. 13, rozdz. 29, str. 323, ze zm.).

Sieci szerokopasmowych dotyczą w szczególności:

- zalecenie Komisji nr 2000/417/WE z 25 maja 2000 r. w sprawie uwolnionego dostępu do pętli lokalnej: umożliwiające świadczenie na warunkach konkurencyjnych pełnego zakresu usług w dziedzinie komunikacji elektronicznej, w tym również szerokopasmowych usług multimedialnych i szybkiego internetu (Dz. Urz. WE L 156 z 29.6.2000 r., str. 44; Dz. Urz. UE polskie wydanie specjalne t. 13, rozdz. 25, str. 280),
- zalecenie Komisji nr 2005/292/WE z 6 kwietnia 2005 r. w sprawie szerokopasmowej łączności elektronicznej wykorzystującej linie energetyczne (Dz. Urz. UE L 95 z 12.4.2005 r., str. 42),
- zalecenie Komisji nr 2010/572/UE z 20 września 2010 r. w sprawie regulowanego dostępu do sieci dostępu nowej generacji (Dz. Urz. UE L 251 z 25.9.2010 r., str. 35).

Kwestii pomocy publicznej, która może być udzielana w związku z ustawą, dotyczy m.in. komunikat Komisji – wytyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych (Dz. Urz. UE C 235 z 30.9.2009 r., str. 7).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Wskazane powyżej akty prawa europejskiego nie narzucają państwom członkowskim konkretnego sposobu rozwijania usług i sieci telekomunikacyjnych, ustanawiając jednakże szereg zasad istotnych z punktu widzenia wspólnego rynku, takich jak zasada otwartej sieci, interoperacyjność, prawo odwołania się od decyzji krajowego organu regulacyjnego etc.

Analizowany projekt ustawy nie narusza powyższych regulacji.

Ustawa nie stanowi programu pomocowego w rozumieniu art. 1 lit. d rozporządzenia Rady (WE) z 22 marca 1999 r. nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE i nie została notyfikowana Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Również analizowany projekt ustawy nie zawiera wymagającej notyfikacji zmiany programu pomocowego w rozumieniu art. 9 ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jedn. Dz.U. 2007 r., Nr 59, poz. 404, ze zm.).

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy o drogach publicznych nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Autor:

Mariusz Muzalewski

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 2 lipca 2012 roku

BAS-WAPEiM-1592/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy o drogach publicznych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Piechociński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Projekt zawiera szereg zmian ustawy z 7 maja 2010 roku o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675). Zmiany dotyczą m.in.:

- definicji legalnych regionalnej sieci szerokopasmowej oraz podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej (art. 2 ustawy),
- zasad sporządzania przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej okresowej inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej (art. 29 ustawy),
- unormowania łącz telekomunikacyjnych oraz prawa drogi (art. 30 oraz art. 33 ustawy),
- zasad lokalizowania regularnych sieci szerokopasmowych (dodanie art. 49 a ustawy, zmiana art. 50, art. 51, art. 54, art. 60 ustawy).

Projekt ustawy **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu.

Autor:

Mariusz Muzalewski

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

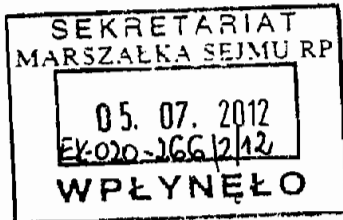
Zbigniew Wrona

Warszawa, dnia 4 lipca 2012 r.

Posel na Sejm RP

Janusz Piechociński

Klub Parlamentarny PSL

Pani

Ewa Kopacz

Marszałek Sejmu RP

Szanowna Pani Marszałek,

Jako przedstawiciel wnioskodawców projektu ustawy o **zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy o drogach publicznych** złożonego do Marszałka Sejmu w dniu 15 czerwca 2012 r., informuję co następuje:

Na podstawie wymogów określonych w art. 34 ust. 2 pkt 4 Regulaminu Sejmu uprzejmie proszę o uzupełnienie uzasadnienia tego projektu.

Proszę o dodanie w uzasadnieniu na jego końcu następującej treści:

„Skutki finansowe”

W ocenie wnioskodawców wspomniana nowelizacja nie będzie powodować żadnych obciążeń dla budżetu państwa.

„Zgodność z prawem Unii Europejskiej”

Przedmiotowy projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Piechociński".